

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาหาข้อมูลของการผลิต และการตลาดลำไยของจีน เพื่อเปรียบเทียบกับลำไยของไทย และวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นที่จะมีต่อประเทศไทย จึงพอสรุปเป็นแนวทางดังนี้

1. ในอีก 5 ปีข้างหน้า ปี พ.ศ.2547 คาดว่าจีนจะมีพื้นที่เพาะปลูกถึง 5,118,941 ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิต 3,780,977 ไร่ และจะให้ผลผลิต กรณีเป็นปี On Year จำนวน 1,901,857.7 ตัน และถ้าสถานการณ์อนาคตจะเป็นไปตามข้อมูลวิเคราะห์ หรือใกล้เคียงจะส่งผลต่อการจัดการตลาดเป็นอย่างสูง ซึ่งเป็นปริมาณที่เกินความสามารถการบริโภคจะกระทบต่อระดับราคาลำไยที่ตกต่ำอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยมีสมมุติฐานว่า จีนมีอัตราการเร่งของการปลูกในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา นับแต่ปี พ.ศ.2533 - 2543 น่าจะมีความอึดตัวในการขยายพื้นที่เพาะปลูกตามนโยบายที่เร่งรัดของรัฐบาล เพื่อจะผลิตลำไยให้เพียงพอกับการบริโภคลำไยภายในประเทศ อัตราการเพาะปลูกน่าจะมีความเร่งที่น้อยลง หรือมีการชะลอการเพาะปลูกลงและถ้ามีสมมุติฐานว่า พื้นที่เพาะปลูกในปี พ.ศ.2545 น่าจะเป็นตัวแทนในเชิงของการวิเคราะห์ที่ดี ซึ่งจะมีข้อมูลว่า จีนมีพื้นที่เพาะปลูกรวม 4,449,959 ไร่ มีพื้นที่ให้ผลผลิต 3,111,995 ไร่ ปริมาณผลผลิตถ้าเป็นปี On Year จะให้ปริมาณผลผลิตถึง 1,649,357.35 ตัน ซึ่งนับว่าเป็นปริมาณที่มากมาย และจะส่งผลกระทบต่อตลาดต้นตลาดของลำไยในจีนได้

ในอีก 5 ปีข้างหน้า พ.ศ.2547 คาดว่าไทยมีพื้นที่เพาะปลูกถึง 818,081 ไร่ พื้นที่ให้ผลผลิต 727,415 ไร่ ปริมาณผลผลิต 509,191 ตัน ในขณะที่ปี พ.ศ.2543 ผลผลิต 358,420 ตัน ปัญหาการาคาคต่ำของลำไยได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นในอนาคตถ้าปริมาณผลผลิตในฤดูกาลสูงมากขึ้นไปอีก ปัญหาการล้มตลาดลำไยก็จะเกิดขึ้นอีกแน่นอน และถ้าปีใดผลผลิตไทยเป็นปี On Year และจีนก็มีผลผลิต On Year จะส่งผลกระทบต่อตลาดลำไยไทยโดยราคาลำไยจะตกต่ำ เกษตรกรจะประสบกับการขาดทุน

2. ลำไยของประเทศไทยต้องพึ่งพาการส่งออกต่างประเทศประมาณร้อยละ 85 คิดเป็นประมาณ 174,098 ตัน ในปี พ.ศ.2539 และร้อยละ 87.3 คิดเป็นปริมาณ 228,049 ตัน ในปี พ.ศ.2540 ของปริมาณผลผลิตทั้งหมดจำนวน 206,042 ตัน ในปี พ.ศ. 2539 และ 261,385 ตัน ในปี พ.ศ.2540 ตามลำดับ ดังนั้นการส่งออกจึงเป็นกลไกการตลาดที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะมีผลต่อการขึ้นนำของระดับราคาลำไย

3. อ่องกงและจีน เป็นตลาดส่งออกที่สำคัญที่สุด ของประเทศไทยทั้งปริมาณและมูลค่าโดยในปี พ.ศ.2538 , 2539 , 2540 ส่งออกมากถึงร้อยละ 50 , 74 และ 78 ของปริมาณการส่งออกทั้งหมด คิดเป็นจำนวน 31,889 ตัน มูลค่า 732.7 ล้านบาท , 130,824 ตัน มูลค่า 2,025.4 ล้านบาท และ 178,967 ตัน มูลค่า 3,719.3 ล้านบาท ตามลำดับ และจะยังมีบทบาทสำคัญที่สุดต่อไปอีกในอนาคต

4. การส่งออกลำไยแห้ง มีความสำคัญสูงสุดต่อกลไกการตลาด ทั้งปริมาณ และมูลค่ามากกว่า ลำไยสดเพื่อการส่งออก และลำไยกระป๋อง นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 เป็นต้นไปโดยลำไยแห้งส่งออก 38,077 ตัน (หรือ 114,231 ตันลำไยสด) มูลค่า 2,142.9 ล้านบาท เมื่อเทียบกับลำไยสดส่งออก 81,633 ตันสดมูลค่า 2,119.9 ล้านบาท และลำไยกระป๋องส่งออก 15,973 ตัน (หรือ 31,946 ตันลำไยสด) มูลค่า 753 ล้านบาท ซึ่งการส่งออกลำไยแห้งส่งผลต่อการรักษาฐานระดับราคาของลำไยสด ที่ส่งโรงงานอาหารกระป๋องและราคาลำไยสดเพื่อบรรจุกระป๋อง ในการส่งออกต่างประเทศอยู่ในระดับราคาที่จะต้องสูงกว่า หรืออยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับราคาลำไยร่วงที่ส่งเข้าสู่ระบบเตาอบลำไยแห้ง

5. ตลาดลำไยของไทยที่จะเข้าไปตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีนในอนาคต มีโอกาสที่จะอ่อนตัวลงทั้งปริมาณและมูลค่า โดยจะต้องแข่งขันกับลำไยพันธุ์ใหม่ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่จะเข้าสู่ตลาดในอนาคตอันใกล้ไม่เกิน 5 ปีต่อจากนี้ไป เว้นแต่ว่าสาธารณรัฐประชาชนจีนจะได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่หนาวเย็น ดังเช่น เห็นได้ชัดเจนในปี พ.ศ.2543 ซึ่งก็จะเป็นโอกาสลำไยจากประเทศไทยที่จะป้อนเข้าสู่ตลาดบริโภคของสาธารณรัฐประชาชนจีน

6. ลำไยพันธุ์ใหม่ของจีน 2 พันธุ์คือ พันธุ์จูเหลียง และพันธุ์สี่เสี้ยว จะเป็นคู่แข่งสำคัญของพันธุ์อีดอของไทยเรา และถ้าพันธุ์ใหม่ของจีน ให้ผลผลิตทดแทนพันธุ์เดิมแล้วความสามารถในการแข่งขันในสภาพลำไยสดและแห้งต่อตลาดจีนและอ่องกง ของพันธุ์อีดอจากประเทศไทยจะอ่อนตัวลง

7. จีนมีความเสี่ยงต่อความเสียหายของลำไยจากอุณหภูมิต่ำมากกว่าประเทศไทย จึงเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่ง ถ้าจีนมีความเสียหายก็จะทำให้เกิดช่องว่างของตลาดลำไยในจีน ซึ่งจะเป็นโอกาสส่งออกของลำไยจากประเทศไทย เข้าไปรองรับตลาดของผู้บริโภคในจีน ในปี พ.ศ.2543 เป็นกรณีที่จีนเสียหายจากอุณหภูมิต่ำ ผลผลิต Off Year แต่เป็นปี On Year ของไทยจึงมีช่องว่างของตลาดลำไยจากไทยเข้าสู่ตลาดจีน

8. การใช้สารโปแตสเซียมคลอไรด์ จะมีผลต่อการกระจายผลผลิตจากในฤดูเพียง 2 เดือน (กค. ,สค.) สามารถยืดช่วงอายุตลาดของลำไยออกไปได้อีกประมาณ 6 – 8 เดือน ทำให้ช่วยยืดอายุของการต้นตลาดของลำไยไทยไปอีกระยะหนึ่งได้ไม่ต่ำกว่า 5 ปี และคาดว่าจีนจะมีการพัฒนาการใช้สารโปแตสเซียมคลอไรด์ ในระยะเวลา 3 – 5 ปีข้างหน้า

9. การพัฒนาอุตสาหกรรมลำไยอบแห้งโดยใช้เทคโนโลยีใหม่ (แบบกระบะ 2.5 x 2.5 x 1.5 เมตร) ที่สะดวกและง่ายต่อการปฏิบัติ คาดว่าภายใน 5 ปีข้างหน้าจีนจะพัฒนาศักยภาพการผลิตลำไยอบแห้งได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะส่งผลกระทบต่อการแข่งขันลำไยอบแห้งของประเทศไทยในอนาคต

10. ผลผลิตลำไยในปี พ.ศ.2543 มีปริมาณถึง 358,420 ตัน เป็นปริมาณที่สูงเป็นประวัติการณ์ แต่ผลผลิตจีนกลับมีน้อยลง จึงเป็นโอกาสทองของลำไยไทย ที่จะป้อนเข้าสู่ตลาดจีน แต่เนื่องจากการบริหารจัดการของรัฐบาลมีความบกพร่องทั้งปริมาณงบประมาณที่อนุมัติรองรับมาตรการจัดการต่าง ๆ น้อยและช้า จึงทำให้ขาดดุลย์ต่อช่องทางตลาด ส่งผลทำให้ปริมาณผลผลิตทั้งลำไยสด ลำไยอบแห้ง ทะลักเข้าสู่ตลาดจีนอย่างต่อเนื่อง จนทำให้ล้นตลาดที่จีน กลไกดูดซับปริมาณลำไยอบแห้ง โดยมาตรการจํานําลำไยแห้ง 30,000 ตัน ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ไม่สามารถปฏิบัติรองรับอย่างมีประสิทธิภาพได้ จึงส่งผลทำให้ราคาลำไยอบแห้งตกต่ำ ในช่วงปลายฤดูและมีการหยุดการรับซื้ออยู่ประมาณ 2-3 วัน และต่อมาราคาลำไยกลับมีการซื้อขายเกรด AA อยู่ระดับ 50-55 บาท ซึ่งถือว่าต่ำมาก ในขณะที่มาตรการรับจํานําราคาร้อยละ 70 ของราคาเป้าหมายนําค่า 63 บาท คิดเป็นราคาจํานําค่า 43 บาท

ตารางที่ 5 / 1 วิเคราะห์ในเชิงเปรียบเทียบสภาพการผลิตลำไย

ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนกับประเทศไทย

ลำดับที่	รายการเปรียบเทียบ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย	หมายเหตุ
1.	ในปี พ.ศ.2533 พื้นที่เพาะปลูก ผลผลิต	436,062 ไร่ 100,900 ตัน	183,423 ไร่ 106,413 ตัน	อัตราส่วน = 2.4 : 1 อัตราส่วน = 1 : 1
2.	อัตราการเพิ่มพื้นที่ต่อ ปี คิดเป็นร้อยละ	ร้อยละ 28.5 (334,491 ไร่/ปี)	ร้อยละ 15 (45,333 ไร่/ปี)	
3.	ปีที่ให้ผลผลิตมาก (On Year)งานเกิด สภาวะล้นตลาด ราคาตกต่ำ	พ.ศ.2542 ผลผลิต 882,220 ตัน พ.ศ.2543 พื้นที่เพาะ ปลูก 3,780,977 ไร่	พ.ศ.2543 ผลผลิต 358,420 ตัน พ.ศ.2543 พื้นที่เพาะ ปลูก 636,749 ไร่	อัตราส่วนผลผลิต = 2.5 : 1 (พ.ศ.2542 พื้นที่ เพาะปลูกในจีน 3,446,482 ไร่) อัตราส่วนพื้นที่ = 6 : 1

ลำดับที่	รายการเปรียบเทียบ	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ประเทศไทย	หมายเหตุ
4.	ประเมินสถานการณ์ ในปี พ.ศ.2547	ผลผลิต ในปี ที่ให้ผล ผลิตมาก(On Year) 1,649,357 ตัน พื้นที่เพาะปลูก 4,449,959 ไร่	ผลผลิต ในปี ที่ให้ผล ผลิตมาก(On Year) 509,191 ตัน พื้นที่เพาะปลูก 818,081 ไร่	อัตราส่วนผลผลิต = 3.2 : 1 อัตราส่วนพื้นที่ = 5.4 : 1
5.	พันธุ์	กูเหลียง , ลือเสียด	อีคย	
6.	อุณหภูมิ	มีความหนาวเย็นที่ต่ำ กว่า 0°C ที่ทำความ เสียหายกับต้นลำไย ในปี พ.ศ.2498,2520, 2535,2543	ไม่เคยได้รับความเสียหายต่อต้นลำไยจาก อากาศที่หนาวเย็นต่ำ กว่า 0°C	
7.	การใช้สารโปรแคส เชื่อมคลอเรต กระตุ้น การออกดอกนอกฤดู	ยังไม่มีการใช้	มีการใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 และมีการตื่นตัว การใช้ของชาวสวน มากขึ้นและอย่าง กว้างขวาง	
8.	ตลาดบริโภคภายใน ประเทศ - ลำไยสด - ลำไยแห้ง	250,000 ตัน 50,000 ตัน	40,000 ตัน 100 ตัน	

หมายเหตุ : อัตราการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกลำไยของสาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2533 – 2540 มี
อัตราเพิ่มร้อยละ 28.5 หรือ 334,491 ไร่ต่อปี อัตราการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกลำไยน่าจะจะมี
อัตราการเพิ่มที่ลดลง จึงมีสมมติฐานว่าพื้นที่เพาะปลูกและปริมาณผลผลิตในปี พ.ศ.2545
ควรเป็นตัวแทนในปี พ.ศ.2547 ได้ ตามตารางที่ 4 / 5

การอภิปรายผล

1. การบริโภคลำไยสดภายในประเทศ คาดว่าจะมีปริมาณ น่าจะอยู่ในระดับ 35,000 – 40,000 ตันต่อปี ในช่วงฤดูกาลปกติแต่ถ้ามีการบริหารการจัดการกระจายผลผลิตไปให้ทั่วถึงทุกจังหวัด ทั่วประเทศ น่าจะส่งผลต่อการขยายตัวการบริโภคอีก 1 เท่าตัว หรืออยู่ที่ระดับ 70,000 – 80,000 ตันต่อปี

ปริมาณการบริโภคลำไยภายในประเทศ ตามตารางที่ 4 – 6 ในช่วงปี พ.ศ.2533 ประมาณ 72,252 ตัน จนถึงปี พ.ศ.2537 ประมาณ 80,383 ตัน ในสภาพที่เป็นจริงคาดว่าปริมาณตัวเลข อาจจะต่ำกว่านี้ เพราะการส่งออกไปทางภาคใต้ของประเทศไทยไปยังประเทศอื่น คาดว่าจะมีการส่งออกมากกว่าตัวเลขที่ส่งผ่านระบบศุลกากร และในช่วงก่อนปี พ.ศ.2538 การบริโภคในประเทศโดยรถเร่งต่างจังหวัดสามารถกระจายสินค้าไปตามต่างจังหวัดต่าง ๆ ได้ดี เพราะมีราคาลำไยถูก แต่เมื่อมีการพัฒนาการใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ในการรักษาผิวลำไย และรักษาลำไยในอุณหภูมิที่ต่ำ 4 – 6 °C ทำให้ระดับราคาลำไยสด ส่งไปต่างประเทศมีบทบาทสูงในการส่งระดับราคา จนราคาสูงในช่วงหลังจากปี พ.ศ.2536 ทำให้กลุ่มรถเร่งต่างจังหวัดเริ่มขาดศักยภาพในการแข่งขัน แต่ถ้าวราคาลำไยถูกลง การกลับมาทำธุรกิจรถเร่งรับซื้อลำไยจากแหล่งผลิตไปขายตามจังหวัดต่าง ๆ ได้มากขึ้น ในโอกาสต่อไปได้

2. โดยพื้นที่เพาะปลูกในปี พ.ศ.2547 ถ้าเป็นปี On Year คาดว่าจะมีปริมาณถึง 509,191 ตันในฤดูปกติ ซึ่งเป็นปริมาณที่สูงเกินกว่าตลาดปกติจะรองรับได้ การลดปริมาณผลผลิตในฤดูลงมาให้อยู่ในระดับไม่เกิน 250,000 ตัน และตลาดปกติที่บริโภคภายในประเทศมีประมาณ 35,000 – 50,000 ตัน โรงงานกระป๋องบริโภคประมาณลำไยประมาณ 25,000 – 30,000 ตัน ตลาดปกติในกลุ่มตลาดเก่าอยู่ในระดับประมาณ 40,000 – 50,000 ตัน ลำไยอบแห้งอยู่ในระดับประมาณ 100,000 – 130,000 ตัน รวมการบริโภคของตลาดปกติในฤดู ประมาณ 200,000 – 260,000 ตัน เพราะฉะนั้นจะมีผลผลิตส่วนเกินอีกประมาณ 259,191 ตัน

3. ผลผลิตส่วนเกิน 259,191 ตัน ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ในปี พ.ศ.2547 ถ้ามีการเตรียมการณ์ให้พร้อมในการผลิตลำไยนอกฤดูที่เกิดขึ้นจะต้องวางแผนการป้อนเข้าสู่ตลาดต่างประเทศทั้งตลาดเก่าและตลาดใหม่ และรองรับด้วยการบริโภคภายในประเทศ ดังนั้นการวางแผนการทำลำไยนอกฤดูโดยการใช้สารโปแตสเซียมคลอไรด์ จึงควรมีการกำหนดสถานการณ์ล่วงหน้า พร้อมทั้งการวางแผนการส่งเสริมการปลูกให้ผลผลิตนอกฤดูออกมาใกล้เคียง เฉลี่ยประมาณ 5 - 7 เดือน ประมาณ 35,000 – 50,000 ตัน ต่อเดือนก็จะสามารถกลืนตลาดในอนาคตได้

4. การอบแห้งลำไยที่เกิดจากผลผลิตนอกฤดูจะมีผลต่อราคาลำไยอบแห้งในฤดูกาลได้เพราะจะมีปริมาณลำไยอบแห้งออกสู่ตลาดเป็นระยะ ๆ ทำให้การเก็งตลาด โดยการซื้อลำไยอบแห้งในฤดูปกติ

และซื้อกิ่งชำมาได้ในปีปลายฤดูทำให้เกิดการผันแปรและไม่แน่ใจในตลาด การตลาดลำไยอบแห้งจะแปรเปลี่ยนไป และคาดว่าราคาลำไยนอกฤดู ในอนาคตจะอยู่ในระดับ 20-30 บาทต่อกิโลกรัม

5. ถ้าการแก้ไขปัญหาลำไยหลังจากปี พ.ศ.2543 มีความสำเร็จโดยการกระจายการผลิตนอกฤดูกาลแล้ว จะยังส่งผลการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกลำไยในอนาคตยังมีอัตราสูงอยู่ต่อไป

6. การรวมควินด้วยสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ จะยังเป็นข้อวิตกกังวลในตลาดผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสิงคโปร์ มาเลเซีย และจะส่งผลกระทบต่อตลาดฮ่องกงและจีน และที่อื่น ๆ

7. จีนยังจะมีการพัฒนาอาหารปลอดสารพิษ (Green Food) เป็นนโยบายหลักที่เป็นจุดแข็งของการตลาดในอนาคต

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

การเตรียมความพร้อมของการแข่งขันของลำไยไทยในอนาคตควรเตรียมการดังนี้

1. ต้องแจ้งข้อมูล ข่าวสาร ของการแข่งขันตลาดลำไยในอนาคตให้เกษตรกรได้รับทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การชี้ให้เห็นถึงความสำคัญว่าจีน เป็นผู้นำเข้าหลักของประเทศไทย และจีนกำลังมีการเพิ่มพื้นที่เพาะปลูกและผลผลิตมากขึ้น จึงจะส่งผลการลดตลาดลำไยในจีน ในอนาคตไม่เกิน 5 ปีนับจากนี้ไป

2. เกษตรกรชาวสวนต้องปรับแผนการปลูกเพื่อลดต้นทุนให้สู้กับคู่แข่ง เพิ่มคุณภาพให้เหนือคู่แข่ง คือการเพิ่มมาตรฐาน ISO หรือ GAP (Good Agricultural Practice) ได้ในอนาคต จากการศึกษาของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรสวนลำไยเก่าในปี พ.ศ.2537 ของเราให้ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 761 กิโลกรัม ต้นทุนเฉลี่ย 10.19 บาท ต่อกิโลกรัม โดยต้นทุนหลักอยู่ที่การเก็บเกี่ยวซึ่งสูงมากลำไยเก่าเหล่านี้จะต้องมีการปรับปรุงโดยการทำสวนให้ทรงพุ่มเล็กลงและเพิ่มจำนวนต้นต่อไร่ให้สูงขึ้นเพื่อสะดวกต่อการจัดการสวนในทุกๆ ด้าน เช่น การปลูกระยะ 4 x 4 เมตร หรือ 3 x 5 เมตร การให้น้ำระบบมินิสปริงเกอร์ การให้น้ำพร้อมน้ำ การตัดแต่งกิ่งให้ต่ำไม่สูงเกินไป

3. พัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์แปรรูปลำไยให้หลากหลายยิ่งขึ้น ทั้งอดีตและปัจจุบันการส่งออกลำไยของไทยจะอยู่ในรูปของลำไยสด ลำไยกระป๋อง ลำไยอบแห้งเป็นหลัก

4. ขยายตลาดเดิมและเพิ่มตลาดใหม่ ปัญหาหลักของลำไยและผลิตภัณฑ์ลำไยเป็นผลไม้ที่จำกัดการบริโภคอยู่ในกลุ่มของคนเอเชียโดยเฉพาะจีน ทั้งในประเทศและกระจายอยู่ต่างประเทศ ส่วน ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ตะวันออกกลาง อินเดีย หรือเอเชียตะวันตก ฯลฯ

5. การพัฒนางานวิจัยหลังการเก็บเกี่ยวให้ได้มาตรฐานของ Codex (Code Alimentarius Commission) เทคโนโลยีการเก็บเกี่ยวควรมีการวิจัยการอบผิว การรักษาลำไย นอกเหนือจาก การใช้สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และการใช้โอโซน (O_3) และไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์ (H_2O_2) และการใช้ตู้ขนส่งชนิดควบคุมอุณหภูมิพิเศษ (Cold Treatment) ซึ่งควบคุมอุณหภูมิที่ $1 - 2 ^\circ C$ หรือตู้ขนส่งควบคุมบรรยากาศ (Control Atmosphere) ซึ่งเป็นระบบการเก็บรักษาที่สามารถยืดอายุการผลิตได้ยาวนาน โดยคงคุณภาพความสดของผลผลิตไว้ได้

6. ความกังวลใจของผู้บริโภคต่อการปนเปื้อนของสารเคมีที่อาจจะปนเปื้อนหรือตกค้างในผลลำไย เช่น ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ , สารเคมีกำจัดศัตรูพืช รวมทั้งสาร โปแตสเซียมคลอเรต ทำให้เกิดอัตราการเสี่ยงของตลาดยังมีอยู่สูง ในขณะที่จีนแสวงจุดยืนในการผลิตอาหารที่ปลอดภัย (Green Food) ซึ่งอาจจะเป็จุดแข็งของการตลาดของจีน

7. การจัดตั้ง “ กองทุนลำไย ” โดยการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินตั้งเป็นกองทุนประเดิม 200 - 300 ล้านบาท และมีการจัดเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในการส่งออกลำไย ประมาณกิโลกรัมละ 0.50 - 1 บาท เข้ากองทุนเป็นระยะเวลา 3 - 5 ปี เพื่อให้กองทุนที่ความแข็งแกร่งพอที่จะดูแลกลไกการตลาดทั้งระบบ ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาลำไย

การพัฒนางค์กรของเกษตรกรชาวสวนลำไยให้เป็นองค์กรประสานงานกลางการผลิตและการตลาดลำไยแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นองค์กรในการผลักดันกองทุนลำไยให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติให้เป็นองค์กรการดูแลตลาดลำไยให้มีเสถียรภาพอันจะเป็น หลักประกันต่อความมั่นคงในอาชีพของการเป็นชาวสวนลำไยต่อไป ซึ่งผู้วิจัยเห็นสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพงษ์ศักดิ์และคณะ , 2542 ดังรายละเอียดตามแผนภูมิที่ 5 / 1

8. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ควรพิจารณาหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบในการส่งเสริมควรรับผิดชอบในการตลาดของสินค้าการเกษตร ที่ส่งเสริมด้วย โดยมีปรัชญา “ การตลาดนำการผลิต ” และควรมีนโยบายมอบภาระกิจ การดูแลสินค้าการเกษตรเป็นรายตัวสินค้า หรือกลุ่มสินค้า (Product Manager) ซึ่งควรเป็นเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป เป็นการรับผิดชอบในการนำเสนอแนวทางข้อมูลข่าวสาร ปัญหาในการผลิตการตลาด การแปรรูปผลิตภัณฑ์นำไปสู่การวิจัย โดยการแจกจ่ายหัวข้อการวิจัยที่ต้องการคำตอบไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องนั้น

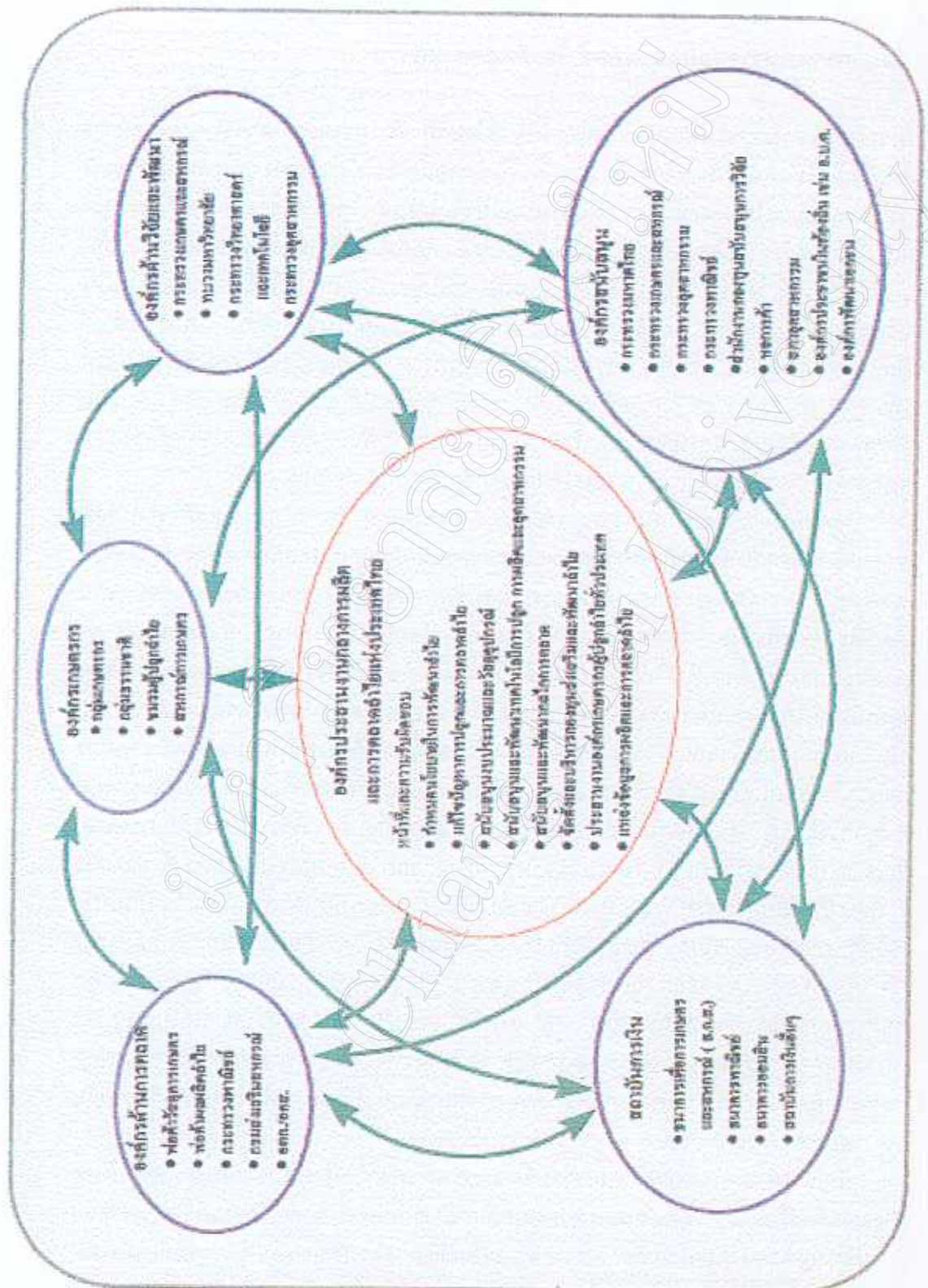
9. การเจรจาการค้าในลักษณะการค้าชายแดนกับสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยอาศัยกรอบสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ (จีน , เวียดนาม , ลาว และ ไทย) หรือกรอบหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ (จีน , เวียดนาม , ลาว , เวียดนาม , กัมพูชา และ ไทย) เพื่อให้อัตราภาษีมีความยืดหยุ่นได้มาก เช่น กรณีมณฑลไหหนำ ซึ่งเป็น

เกาะใหญ่ค้าขายกับเวียดนาม โดยการขนส่งสินค้าทางเรือ ก็ถือว่าเป็นการค้าชายแดน ซึ่งทำให้อัตราภาษี
น้อย เป็นประโยชน์ในการค้า

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. การวิจัยการเก็บรักษาลำไยให้อยู่ในตลาดได้นานขึ้น โดยการใช้ไอโซน , ไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์ หรือการวิจัยการใช้สตูดยูทากาส ร่วมกับการใช้อุณหภูมิที่ต่ำ ฯลฯ เพื่อทดแทนการใช้ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ซึ่งยังมีอัตราเสี่ยงในทางปฏิบัติในการควบคุมให้ได้มาตรฐาน
2. การวิจัยค่าของความปลอดภัยของการใช้สารโปแตสเซียมคลอเรตของเกษตรกรชาวสวนที่กระตุนการออกดอกลำไยนอกฤดู ว่าผลผลิตลำไยมีความปลอดภัยต่อการบริโภคหรือไม่ โดยต้องมีการวิจัยซ้ำเพิ่มเติมจากสถาบันอุดมศึกษา หรือสถาบันสาธารณสุข ที่จะต้องพิสูจน์เพิ่มเติม จากการวิจัยของภาควิชาเคมี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ได้พิสูจน์ว่าผลและเนื้อลำไยไม่มีสารอนุมูลของคลอเรตตกค้างแต่อย่างใด และจะต้องประกาศผลงานวิจัยและประชาสัมพันธ์นั้น ให้ประชาชนและชาวโลกได้รับทราบ เป็นกรณีเร่งด่วน
3. การวิจัยการทำลำไยนอกฤดูให้เกิดความชัดเจนต่อการกระตุ้นการออกดอก และติดผลของลำไยในแต่ละเดือน โดยยกเว้นในช่วงของฤดูหนาว 2 - 3 เดือน คือปลายพฤศจิกายน - มกราคม ของทุกปี เพื่อให้ได้คำตอบต่อการส่งเสริมให้เกษตรกรกระจายการผลิตลำไยนอกฤดู ในแต่ละเดือนให้อยู่ในระดับ 30,000 - 50,000 ไร่ เพื่อจะลดปริมาณลำไยในฤดูลงมา และการกระจายการบริโภคลำไยนอกฤดูได้ประมาณ 6-8 เดือน
4. การวิจัยหาปริมาณคุณภาพ ผลผลิตต่อวัน ทั้งสดภายในประเทศ สดส่งออก กระทบอง แห้งแข็ง และอบแห้ง ที่จะทำให้อาชีพมีคุณภาพ
5. การวิจัยการขยายตัวของตลาดภายในประเทศ มีปริมาณและโอกาสมากน้อยแค่ไหน
6. การวิจัย เรื่องของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้หลากหลายและมากยิ่งขึ้น
7. การวิจัยในการเปิดตลาดใหม่ ในภูมิภาค เอเชียใต้ , ตะวันออกกลาง , อเมริกา , ยุโรป ให้มากขึ้น
8. การวิจัย การพัฒนาความพร้อมของเกษตรกรของไทยว่ามีความพร้อมอย่างไร ในการเตรียมตัวสู่การแข่งขันในตลาดโลก
9. การวิจัยถึงศักยภาพของการผลิตลำไยจีน ให้มีระดับความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
10. การวิจัยการผลักดันลำไยเข้าสู่ตลาดสหรัฐอเมริกาโดยตรง โดยการวิจัยให้ยอมรับถึงสินค้าเกษตรปลอดจากโรคแมลงที่เป็นปัญหา โดยการใช้อุณหภูมิที่ต่ำตามระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งสามารถเข้าสู่มาตรฐานการรับรองของสหรัฐอเมริกาได้

แผนภูมิที่ 5/1 เครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาการผลิตและการตลาดลำไย

ที่มา : พงษ์ศักดิ์ (2541) แนวทางในการพัฒนาองค์กรและเครือข่ายเกษตรกรผู้ปลูกและผลิตลำไย